

Semmisítsük meg az összes bombázógépet

Carapkin válasza Fischer javaslatára

Az etiópiai küldöttség vezetőjének elnökletével 176. plenáris ülést tartotta csütörtökön délelőtt Genfben a tizennyolchatalmi leszerelési bizottság. Az ülésen

ismét a leszereléssel összefüggő ügynevezett részintézkedések problémájáról folytattak vitát.

Lukanov, a bolgár küldöttség vezetője felhívta az értekezlet figyelmét az NDK kormányának arra a javaslatára, amely állami módon le az atomfegyverkezésről.

Fischer amerikai főtárgyaló folytatja a bizonyos típusú stratégiai bombavető repülőgépek fokozatos megsemmisítéséről szóló amerikai javaslat részletezését. Így indítványozta, hogy a Szovjetunió és az Egyesült Államok kössön megállapodást, amelynek értelmében két éven át mindegyikük havonta húsz-húsz TU-16, illetve B-47 mintájú bombavető repülőgépet megsemmisít.

Ugyanakkor azonban utalt arra, hogy kormány mármint amúgyis tervbe vette a B-47-es bombázók kicserélését.

Az amerikai javaslatra válaszul Carapkin nagykövete, a szovjet küldöttség vezetője rámutatott, hogy az

Egyesült Államok arra készül, hogy kicserélje a B-47-es bombázókat és még nagyobb teljesítményű, veszélyesebb típusú gépekkel helyettesítse őket, mint amilyen például a nemrég kipróbált A-11. A Szovjetunió ezzel szemben azt javasolja, hogy

ne csak az elavult bombavető bizonyos típusait, hanem az összes bombázó repülőgépet semmisítsék meg.

Carapkin felszólalásában utalt amerikai katonai repülőgépeknek más államok területén ellen ismételt elkövetett provokációira. Rámutatott, ezek a provokációk annak a veszélyes helyzetnek a következményei, hogy amerikai légierők állomásoznak idegen országok területén.

Hogy ilyen incidensek a jövőben elkerülhetők legyenek — mondotta —, a Szovjetunió véleménye szerint minél előbb haza kell rendelni a külföldi csapatokat, a veszélyességi övezetektől, mindenekelőtt Közép-Európától.

Felszólalt még a délelőtti ülésen Lengyelország, Nagy-Britannia, Olaszország és Nigéria képviselője.

A leszerelési bizottság március 24-én, kedden tartja következő plenáris ülést.

A szovjet segítség erőt adott Jemennek

Szalal nyilatkozata a Pravdának

Szalal, a Jemeni Arab Köztársaság elnöke, aki jelenleg hivatalos látogatáson a Szovjetunióban tartózkodik, interjút adott a Pravda számára.

A jemeni forradalom egyik legnagyobb sikerének nevezte a reakció és az imperializmus felett aratott győzelmet.

Szalal elnök ezután méltatta a Szovjetunió segítségét. Mindenekelőtt a Szovjetuniónak a jemeni forradalommal kapcsolatos világos állásfoglalását értékelte igen magasra.

„A Szovjetunió segítségével

vel lehetővé vált számunkra, hogy teljesen új életet építsünk Jemenben és szilárdan szembeszálljunk a reakció és az imperializmus bármely beavatkozási kísérletével.

Az arab államfők kairói értekezlete bizonyos mértékben hozzájárult a jemeni határon uralkodó feszültség csökkenéséhez — mondotta ezután az elnök. — Az értekezleten kidolgozott határozatok lehetővé teszik az egyes arab országok közötti kapcsolatok megjavítását, amelyek között Jemen és Száúd-Arábia viszonyának kedvezőbbé tételét. (MTI)

Tanácskozás

az SZKP Központi Bizottságában

Március 16—18-án az SZKP Központi Bizottságában tanácskozás folyt le, amelyen a szövetséges köztársaságok kommunista pártjai Központi Bizottságainak adminisztratív szervei, valamint a területi pártbizottságok osztályvezetői vettek részt a belügyminisztériumok, az ügyészek és a legfelső bíróságok elnökeinek bevonásával.

A résztvevők meghallgatták és megvitatatták Rüggenkónak, a Szovjetunió Főügyészségének beszámolóját a szocialista törvényesség és jogrend további erősödéséről, Gorkin, a Szovjetunió Legfelsőbb Bíróságának elnöke a bírósági szervek működéséről adott tájékoztatót.

Francia kereskedelmi javaslatok várhatók

Közös közlemény a francia-mexikói tárgyalásokról

Szerda este, De Gaulle tábornok mexikói látogatásának harmadik napján közös közleményt adtak ki a francia köztársasági elnök és Lopez Mateos mexikói köztársasági elnök között lefolyt megbeszélésekről.

A két tárgyaló fél tanácskozásain

nagy helyet foglalt el az ENSZ világgazdasági és fejlesztési értekezlete.

De Gaulle — a közlemény szerint — kijelentette, Genfben megkezdődő értekezleten új javaslatokat terjeszt be a gazdaságilag elmaradottabb országok, főleg Latin-Amerika alaptermékeinek, félkész és késztermékeinek értékesítésére vonatkozóan.

A két elnök tanulmányozta a francia-mexikói kapcsolatokat egészét és kifejezték kölcsönös szándékukat, hogy a kapcsolatokat minden irányban megerősítsék.

Megállapodtak, hogy a két ország közötti technikai és kereskedelmi együttműködésről szóló egyezményeket, amelyeket a francia-mexikói együttműködési bizottság készített elő, a közeljövőben aláírják.

Mexikó elősegíti a francia beruházásokat.

A francia-mexikói kapcsolatokon kívül a közös közlemény Európa és Latin-Amerika kapcsolatainak fejlesztését emeli ki és kívánatosnak tartja, hogy az Európai Gazdasági Közösség és a latin-amerikai szabad kereskedelmi övezet közötti kölcsönös érdekből szorosabbá válják az együttműködés.

De Gaulle elutasítása előtt megtekinti Mexikó történelmi nevezetességeit, majd négy napos látogatást tesz a Kis-Antillákon és Francia-Guayanában. (MTI)

Kozmikus fénykép a Napról

A Szovjet Tudományos Akadémia fizikai tagozatának szerdai ülésén Szergej Mandelstam professzor egy fényképfelvételt mutatott be, amelyet röntgensugárzásban a légkörön túl készítettek a Napról.

A napot speciális automataberendezés felhasználásával a szovjet űrrakétáról fényképezték le. A rakéta műszerkamrában normál fényképezőgép helyett szilárd fémhengert helyeztek el, amelyen az objektívet vékony alumínium és polimer lemezekkel zárható 12 nyílás helyettesítette.

Amikor a rakéta elérte a 170 kilométeres magasságot, a „fényképezőgép” tartalmazó műszerkamra nyílása automatikusan kinyílt. A rakéta 500 kilométeres emelkedés után megkezdte a leereszkedést. Pontosan 570 másodperc múlva, amikor a rakéta bejutott a légkör sűrűbb rétegeibe, a nyílás bezárult. A kozmikus „fényképezőgép” ejtőernyőn ért földet.

Az elég jó minőségű Nap-fotó hasonlít azokhoz a felvételekhez, amelyeket a csillagászok deciméteres frekvenciasávú teleszkóppal készítenek.

A napkorong röntgensugárzásban majdnem fekete. A foto háttérében három világosabb térség vehető ki. Ha ezt a felvételt Földről készült Nap-fényképpel hasonlítják össze, be lehet bizonyítani, hogy a világos foltok a Nap úgynevezett légkörének felső rétegeiben, vagyis a Nap látható korongja aktív területei felett helyezkednek el.

Mandelstam professzor a Nap kozmikus fényképezését kommentálva azt mondta, hogy a Nap rövidhullámú, de főképpen röntgensugárainak felfedezése és tanulmányozása az űrkutatás egyik legérdekesebb eredménye.

Öreg halász — nem vén halász

Lele Antal, a Szegedi Koszultus Halászlászi Szövetkezet legidősebb tagja több mint fél évszázada járja már a Tiszát. A tápi vízi ember munkaterülete a Tisza és a Maros torkolatának vidéke, itt töltötte életének nagy részét. Jelenleg hetvennyolc esztendő, s már nyugdíjban van, de nem akar megválni a folyótól, a munkától, amit egyformán szeret. A fél évszázad alatt legalább hatszáz mázsa pontyot, harcsát, süllőt, s egyéb halat zsákmányolt. Az egyik legnagyobb fogás is az ő nevéhez fűződik: nyolc évvel ezelőtt egy nyolcvanhat ki-

Egy fiú, aki nem hisz...

— Mehetsz, de a fiamat nem adom!

— Vidd a kölyköket ahová akarsz! — kiáltotta az asszony, s szót a kocsinak: — Mehetünk.

A stráfkocsi lassan megindult bútorokkal felpakolva, ki a városból. A férfi sokáig nézte a távolodó kocsi. Az egyik karján a fél éves Zolit, a másikon egy évvel idősebb bátyját tartotta. Szikár, vékony ember volt. Gyámoltalan, félénk.

Ez az eset 14 éve történt Szegeden. Azóta felnőttek a gyerekek, az idősebb fiú már dolgozik, az anyához pártolt. A kisebbik: Zoli 15 éves, s még mindig az általános iskola hetedik osztályába jár. Éles eszű, élénk tekintetű fiú, mégis kétszer ismételte a második osztályt, s a többit is csak bukdácsolva végezte el.

A hatodik „ember”

S hogyan nőtt fel ez a gyerek, milyen mostohák most is az életkörülményei!

— Alérléltben lakunk már nyolcadik éve — meséli az iskola irodájában.

— Az édesapáddal?

— Igen. De még abban a szobában lakik a Pista bácsi, a házi néni és a házi bácsi is. Mi apuval egy ágyban alszunk.

— Mennyit fizettek ezért a lakásért.

— Háromszáz forintot.

— Nem találtak jobb helyet?

— Már sokszor el akartunk menni, de a házi néni mindig azt mondta apának, úgysem fogadnak be máshova a gyerekekkel.

Az apa a konyháján dolgozik, mint konyhalegény. 1000—1100 forintot keres havonta, s ebből nemigen telik másra, mint élelemre.

— A mamád szokott neked ruhát venni?

— Nem. Az a férfi, akivel együtt él, nem is engedné. Különben sem adna. Ez már a hatodik „embere” apám

óta — mondja az alig 15 éves fiú. Ismeri is anyja valamennyi „emberét”, mert néha meglátogatta őt.

— Múltkor nem jött két napig iskolába — jegyzi meg az iskolaigazgató. — Elszökött az anyjához. Hiányzik neki az anyai szeretet, de hiába. A férfi, akivel most együtt él a nő, hazazavarta a fiút. Ne pusztítsa ott a kényeret.

— A bátyámat is állandóan kínozza — mondja Zoli, pedig ő már keres.

Lajos bácsi

A fiú, ha teheti, az autókkal foglalkozik. Van egy felnőtt barátja, gépkocsivezető.

— Lajos bácsi mindig szívesen foglalkozik velem. Töle tanultam, hogy a legjobb márkák a..., és sorolja egymás után a különböző gyártmányú gépkocsikat.

De a Lajos bácsi sem kérdezte meg még Zolit, hogyan tanul. Mikor megkérdeztük, hogy miért nem tanul rendesen, kérdéssel válaszolt:

— Hol tanuljak? Télen hideg van a klinikakeretben, a konyha személyzeti öltözőjébe pedig nem mehetek délután.

— S a lakásokatok?

— Ott nem enged a házi néni.

— Az osztálytársaj segítik, szeretük — veti közbe az igazgató. — A tanárok is hívják a korrepetálásokra. Még egyszer sem jelentkezett.

— Volt egy néni, náluk ta-

nultam, de onnan el kellett jönnöm, mert elvettem egy órát... — lehajtja a fejét. — Soha nem volt ébresztő óránk, megtetszett.

Kegyetlen mondat

Paragrafusok szerint senki sem felelős Zoli szomorú sorsáért. Jó szívvel voltak mindig iránta barátai, tanárai, s az ismerősök mindenben segíteni akarták, s mégis...

Az okot legfőképpen a 14 évvel ezelőtti beszélgetésben kell keresni, s akkor érthető lesz a gyerek keserves sorsa. Az anyja otthagyta a gyenge idegzetű és fizikumú férfit, a két gyerekkel. Bántában vagy talán tenetelenségében inni kezdett. A két kis gyereket cipelte magával kocsmáról-kocsma, mert nem volt kire hagyása őket. Aztán tüdőgyulladás volt, eltiltotta az orvos az ivástól. De mire a felcsperedő gyerekeket nevelnie kellett volna, teljesen kielejt, elfáult. Zoli végigélte a sok nélkülözést, lelki elhagyatottságot. Bátorlalan-ná vált, nem fogadta, nem merre elfogadni a feléje nyújtott segítő kezét. Nem értette meg a sok szenvedés után — amibe szülei elrontott házassága taszította —, hogy segítő emberek is léteznek. Még most sem bízik. S ez annak az egy mondatnak is a következménye, amit anyja 14 éve mondott ki, s amit apjától annyiszor hallott azóta is. »Vidd a kölyköket, ahová akarsz.«

De még nincs késő. Felejtse el ezt Zoli, s bízz az emberekben. Segíteni akarnak neki!

Kovács Attila

Országos húsipari tanácskozás kezdődött Szegeden

Új eljárás a fagyasztva szárítás

Kétnapos szalámigyártási tanácskozást rendez Szegeden a Húsipari Tröszt, valamint a Mezőgazdasági és Élelmiszeripari Tudományos Egyesület húsipari szakosztálya. Az országos ankéton részt vesz valamennyi érdekelte szerv, a mezőgazdasági üzemek, az állattenyésztési és húsipari kutató intézetek, a feldolgozó ipar, az Országos Tervhivatal élelmiszeripari osztálya, valamint a TERIM-PEX Kereskedelmi Vállalat.

Az ankét tegnap, csütörtökön délelőtt Regös Béla, a Húsipari Tröszt igazgató-főmérnöke nyitotta meg, majd a szalámi és más szárászuk nyersanyagával kapcsolatos kérdéseket vitatták meg a jelenlévő szakemberek. A vitát dr. Bihali Andor, az Országos Sertéshizlalási Vállalat igazgatóhelyettese vezette. A

felszólalók hangsúlyozták, hogy a jó minőségű szalámi előállításához jó minőségű alapanyag nélkül lehetetlen. Ezért az eddiginél szorosabb együttműködést kell teremteni a sertésenyésztő üzemekkel, különösen a hizlaldákkal és a termelőszövetkezetekkel, valamint a felvásárló szervekkel.

A háború előtti évekhez viszonyítva ötszörösére emelkedett hazánkban a szalámitermelés. A harmadik öt éves terv további nagy arányú növelést ír elő. Jó minőségű és megfelelő súlyú sertések hizlalása képezi a fejlődés alapját.

A második tárgykör, melyet megbeszéltek a szalámi és a gyulai kolbász gyártásával kapcsolatos egyik technológiai eljárásról, az aprítás előtti húskézelésről szólt. A vitát Zukál Endre, az Országos Húsipari Kutató Intézet munkatársa vezette. A húsaprítás előtti kezelése igen fontos folyamat, s nagy mértékben befolyásolja a készáru minőségét.

Mint ismeretes, az úgynevezett szárászárú, a szalámi, a kolbász minőségére jellemző tényező, a minél kisebb víztartalom. Az ankét résztvevői ezzel kapcsolatban új eljárás, a fagyasztva szárítás vagy szaknéven liofilizálás bevezetésének lehetőségét is megvitatatták. A szükséges kísérleteket most végzik a hazai kutatók, mivel ezt a korszerű módszert a húsiparban még eddig sehol a világon nem alkalmazták.

Az országos húsipari ankét megrendezésére azért Szegeden került sor, mert itt működik Európa egyik legmodernebb szalámitfeldolgozó berendezése és érlelőtornya. A tanácskozás résztvevői tegnap ellátogattak a Csongrád Megyei Húsipari Vállalat szegedi szalámigyárába is, és megtekintették ezeket a berendezéseket.

Ma, pénteken az ankét második napján a füstölési, érlelési és klimatizálási eljárásokról, valamint az üzemek belső anyagmozgatásának és a kiszállítási módszereiről folytatják a vitát a szakemberek.

Markovits Tibor

ISTENI SUGALLAT

megsúgta neki: államostani fogják a házakat. Átszellemült arccal odaállt a férje elé:

— Adjuk el a villát és gyerünk el dolgozni.

— Nem! — válaszolta katonásan a tábornok. — Egy katonának nem hagyja el a posztját. Te csak imádkozz, és az isten megsegít. Csak nem képzeled, hogy egy tábornok dolgozni fog?

Plakátok hirdették: „Ald nem dolgozik, ne is egyék!”

A villát államosították.

Az isteni sugallat tovább dörömbölt a tábornok agyában: „Dolgozni, dolgozni.”

— Nem engedlek! Egy tábornok felesége nem dolgozhat!

Az asszony nekibátorodott, elköltözött

a két gyerekkel az unokatestvéréhez és elment az egyik gyárba fém munkásnak. A tábornok lekötözött Deszkre, a régi birtokból megmaradt 42 holdra gazdálkodni: kiadta a földet bérbe, s egy kapát nem vett a kezébe. Az asszony nevelte a gyerekeket, iskolába járatta és napi 8 órát a fűró géppel töltötte. A tábornok egyre jobban lenézte. Elváltak. Annak rendje, módja szerint a törvény előtt — a templomban ezt nem jelentették be.

A tábornokné tovább imádkozott és keményen dolgozott. Leánya leértésgézt, kitanulta a gyors- és gépirást, s irodába került. A fiú először segéd munkát vállalt, majd beiratkozott a gépipari